

AZ ELSŐ CSIZMA

Dani pajtás se hall, se lát,
Hogyne, mikor nincs meztláb!
Meg van, meg az első csizma!
Mint a tükör, fényes, tiszta.
Apa hozta a vásárról,
Híres Miskolc városából.
Hegyes orrú, magas sarkú,
Csörög rajta a sarkantyú.

Dani pajtás jó kedvében
Sétál ott kinn nagy kevélyen.
Lábát büszkén szedegeti,
Bámulják is, tetszik neki.
Mosolyogja édesanyja:
Csizmáját hogy mutogatja.
Kérték is már száz bankóért,
De nem adná egy vak lóért!

Dani pajtás bezzeg délben
Enni se tud örömeiben.
Pedig túrós haluska van,
Most őneki mind hasztalan.
Kínálgatják más egyébbel:
Rántottával, csemegével.
Csak csörgeti sarkantyúját,
Nézegeti a csizmáját.

Dani pajtás lefektében
Imádkozik este szépen,
Az apáért, az anyáért,
Meg azután a csizmaért.
Maga mellé ágyba veszi,
Csókolgatja, ölelgeti.
S álmában jár mennyországban,
A sarkantyús kis csizmában.